

Wspomaganie rozwoju psychoruchowego i komunikacji interpersonalnej

1. METRYCZKA

Rok akademicki	2025/2026
Wydział	Wydział Lekarsko-Stomatologiczny
Kierunek studiów	Logopedia ogólna i kliniczna
Dyscyplina wiodąca	Nauki medyczne
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom kształcenia	II stopnia
Forma studiów	Stacjonarne
Typ modułu/przedmiotu	Obowiązkowy
Forma weryfikacji efektów uczenia się	zaliczenie
Jednostka prowadząca /jednostki prowadzące	Zakład Logopedii i Emisji Głosu Centrum Logopedyczne IPS UW ul. Karowa 20, 00-927 Warszawa
Kierownik jednostki/kierownicy jednostek	Dr hab. Natalia Siudzińska, prof. ucz.
Koordynator przedmiotu	dr hab. Natalia Siudzińska, prof. ucz. n.siudzinska@uw.edu.pl dr Kamila Potocka, k.potocka@uw.edu.pl
Osoba odpowiedzialna za sylabus	dr Teresa Lewandowska-Kidoń teresa.lk@vp.pl , dr Alicja Karsznia-Sobczak a.karszniaso@uw.edu.pl
Prowadzący zajęcia	dr Alicja Karsznia-Sobczak, dr Teresa Lewandowska-Kidoń

2. INFORMACJE PODSTAWOWE

Rok i semestr studiów	II rok II stopnia, II semestr	Liczba punktów ECTS	2.50
FORMA PROWADZENIA ZAJĘĆ	Liczba godzin	Kalkulacja punktów ECTS	
Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim			
wykład (W)			
seminarium (S)			

Załącznik nr 4B do Procedury opracowywania i okresowego przeglądu programów studiów
(stanowiącej załącznik do zarządzenia nr 68/2024 Rektora WUM z dnia 18 kwietnia 2024 r.)

ćwiczenia (C)	30 (N+S)	1
e-learning (e-L)		
zajęcia praktyczne (ZP)		
praktyka zawodowa (PZ)		
Samodzielna praca studenta		
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń	30 (S)	1.50

3. CELE KSZTAŁCENIA	
C1	Przybliżenie problematyki zaburzeń w rozwoju psychomotorycznym i komunikacji interpersonalnej dzieci.
C2	Przybliżenie metod terapii zaburzeń rozwoju psychomotorycznego i komunikacji interpersonalnej dzieci.

4. EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Numer efektu uczenia się	Efekty w zakresie
Wiedzy – Absolwent zna i rozumie:	
W1	Zna podstawową terminologię w zakresie treści przedmiotów.
W2	Zna większość metod wspomagających wykorzystywanych w pracy terapeutycznej oraz logopedycznej.
W3	Uzasadnia potrzebę wykorzystywania metod wspomagających w terapii logopedycznej.
Umiejętności – Absolwent potrafi:	
U1	Potrafi rozpoznać większość zaburzeń rozwoju psychomotorycznego dzieci.
U2	Potrafi prawidłowo włączyć elementy metod wspomagających do terapii logopedycznej.
U3	Potrafi wskazać potrzebę wykorzystania metod wspomagających w terapii logopedycznej.
Kompetencji społecznych – Absolwent jest gotów do:	
K1	Ma świadomość swojej wiedzy i umiejętności w zakresie treści przedmiotowych.
K2	Rozumie konieczność stałego poszerzania swojej wiedzy i doskonalenia umiejętności w zakresie treści przedmiotowych.
K3	Propaguje wiedzę na temat analizowanych metod i ich wykorzystania w pracy logopedycznej.

5. ZAJĘCIA		
Forma zajęć	Treści programowe	Efekty uczenia się
Ćwiczenia	Rozwój psychomotoryczny dzieci i jego zaburzenia. Wybrane jednostki z klasyfikacji ICD-11, DC:0-5 r.	W1-W2, U1, K1-K3
Ćwiczenia	Podjęcie terapeutyczne w ramach tzw. metody krakowskiej.	W1-W3, U1-U3, K1-K3

Załącznik nr 4B do Procedury opracowywania i okresowego przeglądu programów studiów
(stanowiącej załącznik do zarządzenia nr 68/2024 Rektora WUM z dnia 18 kwietnia 2024 r.)

Ćwiczenia	System percepcyjno-motoryczny N. C. Kepharta.	W1-W3, U1-U3, K1-K3
Ćwiczenia	Metoda integracji sensorycznej SI. Terapia ręki.	W1-W3, U1-U3, K1-K3
Ćwiczenia	Metoda Felicie Affolter. Model ESDM. TUS – trening umiejętności społecznych.	W1-W3, U1-U3, K1-K3
Ćwiczenia	Metoda Stymulowanych Seryjnych Powtórzeń Ćwiczeń (SSP) – Z. Szota. ABA – stosowana analiza zachowania.	W1-W3, U1-U3, K1-K3
Ćwiczenia	Inne metody wykorzystujące ruch: pedagogika zabawy, edukacja przez ruch D. Dziamskiej, metoda obwodowo-stacyjna.	W1-W3, U1-U3, K1-K3
Ćwiczenia	Metoda Dobrego Startu. Metoda komunikacji alternatywnej AAC.	W1-W3, U1-U3, K1-K3
Ćwiczenia	Metody oparte o funkcje słuchowe: metoda A. Tomatisa, metoda Warnkego, Indywidualna Stymulacja Słuchu Johannaesa, SSP, Neuroflow.	W1-W3, U1-U3, K1-K3
Ćwiczenia	Terapia oparta o sztukę: arteterapia. Terapia oparta o kontakt ze zwierzętami: animaloterapia.	W1-W3, U1-U3, K1-K3
Ćwiczenia	Terapie oparte na nowoczesnych technologiach: EEG Biofeedback, elektrostymulacja jamy ustnej, mikropolarizacja mózgu.	W1-W3, U1-U3, K1-K3
Ćwiczenia	Metoda Ruchu Rozwijającego Weroniki Sherborne. Metoda Ch. i M. Knillów.	W1-W3, U1-U3, K1-K3
Ćwiczenia	Znaczenie wspomagania dla rozwoju dziecka w wieku przedszkolnym.	W1-W3, U1-U3, K1-K3
Ćwiczenia	Uwarunkowania efektywnego oddziaływania terapeutycznego w pracy z dziećmi z zaburzeniami rozwoju psychoruchowego. Zjawisko przestymulowania i zaciśnienia diagnostycznego.	W1-W3, U1-U3, K1-K3

6. LITERATURA

Obowiązkowa

- Affolter, F. (1999). Spostrzeganie, rzeczywistość, język, WSiP, Warszawa.
- Bogdanowicz M. (1999), Metoda Dobrego Startu, WSiP, Warszawa.
- Bogdanowicz M., Kisiel B., Przasnyska M. (1997), Metoda Weroniki Sherborne w terapii i wspomaganiu rozwoju dziecka, WSiP, Warszawa.
- Bogdanowicz M., Kasica A. (2003), Ruch Rozwijający dla wszystkich. Efektywność metody Weroniki Sherborne, Harmonia, Gdańsk.
- Cieszyńska J. (2011), Wczesna diagnoza i terapia zaburzeń autystycznych. Metoda Krakowska, Omega Stage System, Kraków.
- Frostig M., Horne D. (1989): Wzory i obrazki. Podręcznik. Poziom podstawowy. Program rozwijający percepcję wzrokową, Pracownia testów psychologicznych, Warszawa.
- Knill M, Ch (1997), Dotyk i komunikacja, CMPP, Warszawa.
- Knill M, Ch. (1997), Programy aktywności, CMPP, Warszawa.
- Kulisiewicz B. (2007): Witaj piasku. Dogoterapia we wspomaganiu rozwoju dzieci o specjalnych potrzebach edukacyjnych, Impuls, Kraków.
- Kurkowski Z. M. (2001), Stymulacja audio-psycho-lingwistyczna – Metoda Tomatisa, "Audiofonologia", t. 19, s. 197-202.
- Maas V. (2005). Uczenie się przez zmysły. Wprowadzenie do integracji sensorycznej, WSiP, Warszawa.
- Przyrowski Z. (2020). Integracja sensoryczna. Wyd. Empis, Warszawa.
- Rogers S., Dawson G., Vismara L. (2014). Metoda Wczesnego Startu dla dziecka z autyzmem (ESDM). Wyd. UJ. Kraków.
- Skałbiana W., Lewandowska-Kidoń T. (2015), Terapia pedagogiczna. Teoria, praktyka, refleksje. Wyd. WSP im. J. Korczaka w Warszawie, Warszawa.
- Wiśniewska M. (2020). Wspomaganie rozwoju dziecka z niepełnosprawnością intelektualną. Wyd. Impuls, Kraków.

Uzupełniająca

- Klasyfikacja diagnostyczna zaburzeń psychicznych i rozwojowych w okresie niemowlęctwa i wczesnego dzieciństwa DC: 0-3 R,

Załącznik nr 4B do Procedury opracowywania i okresowego przeglądu programów studiów
(stanowiącej załącznik do zarządzenia nr 68/2024 Rektora WUM z dnia 18 kwietnia 2024 r.)

Warszawa, Oficyna Wydawnicza Fundament s.c., 2022.

- Borkowska M. (2019). Integracja sensoryczna w rozwoju dziecka. Podstawy neurofizjologiczne, wyd. Harmonia, Gdańsk.
- Cytowska B. Winczura, B. (2008). Wczesna interwencja i wspomaganie rozwoju małego dziecka, wyd. Impuls, Kraków.
- Eliot, L. (2003). Co tam się dzieje? Jak rozwija się mózg i umysł w pierwszych pięciu latach życia., Media Rodzina, Poznań.
- Nordoff P., Robbins C. (2008), Terapia muzyką w pracy z dziećmi niepełnosprawnymi. Historia, metoda i praktyka, Impuls, Kraków.
- Sadowska L. (red.) (2004), Neurofizjologiczne metody usprawniania dzieci z zaburzeniami rozwoju, Wydawnictwo AWF, Wrocław.
- Sherborne W. (2005), Ruch rozwijający dla dzieci, PWN, Warszawa.
- Smyczek A., Komunikacja wspomagająca i alternatywna. O prawdziwym włączeniu dzieci niemówiących w zabawę i naukę w przedszkolu, „Bliżej przedszkola” 6.81, 2008, str. 36-40.
- Wiśniewska, M. (2020). Znaczenie procesów przetwarzania sensorycznego w rozwoju komunikacji dzieci z ASD. [w:] J. Kwasiborska-Dudek, D. Emiluta-Roza, Diagnostyka i terapia logopedyczna małego dziecka z zaburzeniem ze spektrum autyzmu (ASD), Harmonia, Gdańsk.
- Wiśniewska, M. (2017). Metody wspomagania rozwoju [w:] A. Mikler-Chwastek. Trudności w uczeniu się i zaburzenia zachowania występujące u małych dzieci, Wyd. Difin, Warszawa.

7. SPOSOBY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Symbol przedmiotowego efektu uczenia się	Sposoby weryfikacji efektu uczenia się	Kryterium zaliczenia
Np. A.W1, A.U1, K1	Pole definiuje metody wykorzystywane do oceniania studentów, np. kartkówka, kolokwium, raport z ćwiczeń itp.	Np. próg zaliczeniowy
W2	Aktywny udział w zajęciach, przygotowanie referatu/prezentacji wybranego tematu, test.	60%

8. INFORMACJE DODATKOWE

(tu należy zamieścić informacje istotne z punktu widzenia nauczyciela niezawarte w pozostałej części sylabusu, w szczególności w oparciu o regulacje wynikające z § 26 ust. 1 i 2, § 27 ust. 3 oraz § 28 ust. 1 Regulaminu Studiów wskazanie liczby terminów zaliczeń przedmiotu, w tym zaliczeń dopuszczających do egzaminu, oraz np. czy przedmiot jest powiązany z badaniami naukowymi, szczegółowy opis egzaminu, informacje o kole naukowym)

Dopuszczalna 2 nieobecności. Powyżej tej liczby (z wyłączeniem przypadków bezzwłocznie udokumentowanych, np. zwolnieniem lekarskim) – nie ma możliwości zaliczenia zajęć. Usprawiedliwione nadprogramowe nieobecności muszą zostać odrobione w sposób wskazany przez osobę prowadzącą zajęcia.

Prawa majątkowe, w tym autorskie, do sylabusu przysługują WUM. Sylabus może być wykorzystywany dla celów związanych z kształceniem na studiach

Załącznik nr 4B do Procedury opracowywania i okresowego przeglądu programów studiów
(stanowiącej załącznik do zarządzenia nr 68/2024 Rektora WUM z dnia 18 kwietnia 2024 r.)

odbywanych w WUM. Korzystanie z sylabusu w innych celach wymaga zgody WUM.

UWAGA

Końcowe 10 minut ostatnich zajęć w bloku/semestrze/roku należy przeznaczyć na wypełnienie przez studentów
Ankiety Oceny Zajęć i Nauczycieli Akademickich